

İçindekiler

Kıl Olma Kul Ol! 9

Şeytan İdman Yurdu'nun İlk On Birinde Kimler Var? 17

Peki Rabbimiz, Şeytanı Neden Yarattı? 22

Namaz Kılmayı Sen Seçtin! 26

Allah'ım, Ben Buradayım! 28

Allah Bizden Ne İster? 32

Uzaylı Olmak İstemiyorsan Namaz Kıl! 40

Şeytanın Alçısına İmzanı Atmak İster misin? 49

Hangi Namaz, Şeytanın Hangi Kemiğini Kırar? 52

Rakibin Güçlü... Peki Ya Sen? 57

Dünyanın En Sihirli İki Kelimesi 60

Namaz Kılmak Çok mu Zor? 67

Neden Beş Vakit Namaz Kılıyoruz? 70

Namazı Çok Seveni Sen Ne Kadar Seviyorsun?	74
Allah'ın İbadetlerime İhtiyacı mı Var?	80
Neden Namaz Kılmalıyım? Vol. 1: "İhtiyaçsal Sebepler"	86
Neden Namaz Kılmalıyım? Vol. 2: "Sudan Sebepler"	90
Neden Namaz Kılmalıyım? Vol. 3: "Sevgisel Sebepler"	96
Neden Namaz Kılmalıyım? Vol. 4: "Çikolatasal Sebepler"	102
Neden Namaz Kılmalıyım? Vol. 5: "İnsansal Sebepler"	106
Neden Namaz Kılmalıyım? Vol. 6: "Beyinsel Sebepler"	112
Neden Namaz Kılmalıyım? Vol. 7: "Koccaman Sebepler"	117
Neden Namaz Kılmalıyım? Vol. 8: "Evrensel Sebepler"	122
Neden Namaz Kılmalıyım? Vol. 9: "Hijyenik Sebepler"	127
Neden Namaz Kılmalıyım? Vol. 10: "Psikolojik Sebepler"	132
Namaz Kılmak İçin En Gerçek Sebep	137
Kitapta Geçen Bazı Kelimelerin Anlamlarını Merak Ediyorsan...	141

Kıl Olma Kul Ol!

Bu kitabı yazdım çünkü namazı sorgulamanı istedim.

Evet evet, yanlış okumadın.

İstedim ki otur, al başını iki elinin arasına ve enine bo-
yuna düşün. Sor kendine, “Neden namaz kılıyorum, ne-
den namaz kılmalıyım?” diye...

Çünkü sormazsan tam anlamıyla iman etmiş olmazsın.

Çünkü sormamak, cevabı bulmamak demektir.

O zaman da iş ezbere döner. Günde beş defa secca-
dene yatıp kalkarsın ama neden yaptığını bilmediğin için
bundan lezzet almakta zorlanırsın.

Ondan sonra da “uff puff”lar başlar, yan çizmeler zik-
zak gider.

Ben bu soruyu kendime çok sordum.

“Neden namaz kılıyorum?” diye çok kafa yordum.

Aslında önce anneme sordum:

“Anne, biz neden namaz kılıyoruz?”

“Çünkü Allah emretti.”

“Tamam da neden emretti?”

“Tövbe tövbe, nedense neden! Emretti işte! Hiç hik-
metten sual olunur mu? Sus da namazını kıl!”

Annem böyle “Kıl, kıl, kıl...” dedikçe ben de onun sözünü tuttum. Namaza “kıl” oldum çünkü aklımda cevaplanmamış onlarca soru vardı ve arkadaşımınla oyun oynarken eve gidip namaz kılmak çok zor geliyordu. Kendimce haklıydım yani!

Sonra büyüdüm.

Büyüdükçe fark ettim ki mesele üç-beş hareket yapıp birkaç sure okumaktan çok daha derin.

Ondan sonra “kıl” olmayı bıraktım ve “kul” olmayı seçtim.

Bu kitapta, seninle kılıktan kulluğa uzanan yolculuğumu paylaşacağım.

“Neden namaz kılmalıyım?” sorusuna verdiğim birkaç cevabı yüreğinin dehlizlerine bırakacağım.

Bunlar benim cevaplarım ve inanıyorum ki sana *kendi cevaplarını* bulman için yol açacaklar.

Hiç olmadı namaz için düşünmeye başlamış, kafa yormuş, “Neden namaz kılmalıyım?” sorusunun cevabını aramaya gayret etmiş olursun.

Bu kadarı bile güzeldir.

Çünkü sen de biliyorsun ki her arayan, aradığı cevabı bulamaz.

Ama cevap bulanlar sadece *arayanlardır*.

Şimdi hazırsan seninle bir yolculuğa çıkıyoruz.

Aracımız ***seccade!***

Yol, ***bir ömür!***

İstikamet ***cennet!***

Sıkı tutun, başlıyoruzzzzzzzzz!

Hangi Takımı Tutuyorsun?

Şimdi seni bundan yıllar yıllar ve hatta daha uzun yıllar öncesine götüreceğim. O kadar eski bir zaman ki Âdem Peygamber henüz yaratılmamış bile. Düşün yani o derece eski yıllar. Sadece melekler ve cinler var. Dünya yeni yaratılmış. Fırından çıkmış taze simit gibi dumani üstünde.

O derece taze ve yeni. Henüz dünyanın en şerefli misafiri "insan" yaratılmamış. Dolayısıyla öyle çöp dağları, küresel ısınma falan da yok meydana.

Sonra yeri ve göğü, dağları ve denizleri, hayvanları ve bitkileri, geceyi ve gündüzü, meyveleri ve sebzeleri,

yağmuru ve bulutları, karı ve güneşi, gölleri ve nehirleri, seni ve beni -yani her şeyi ve herkesi- yaratan yüce Allah cennetteki meleklerle bir haber verir:

“Ben yeryüzünde bir halife yaratacağım...” (Bakara Suresi, 30)

Melekler şaşırırlar. “Ama Allah’ım,” derler, “Biz seni sürekli tespih ediyoruz. Bazılarımız sürekli secdede, bazılarımız kıyamda, bazılarımız rükûda... Hepimiz bu hâlimizle sürekli Senin emrindeyiz. Dünyada kan dökcek ve fitne çıkaracak birini mi yaratacaksın?” (Bakara Suresi, 30)

Yüce Allah meleklerle cevap verir:

“Şüphe yok ki ben sizin bilmediğinizi bilirim.” (Bakara Suresi, 30)

Melekler sözlerine hemen pişman olurlar. Rablerinin kararına saygıyla teslim olurlar.

Ve Allah, Hz. Âdem’i yaratır.

İlk insan, ilk peygamber, ilk “adam” yaratılmış olur.

Allah, Âdem Peygamber’e eşyanın hakikatini öğretir. Yaratılmış varlıkların yaratılış gayesi, eşyaların oluşum süreçleri, doğa olaylarının sebepleri, yeryüzünde yaygınlaşacak tüm mesleklerin bilgisi öğretilir Âdem Peygamber’e...

Hz. Âdem’e öğretilen bu bilgi o zamanlar kimsede yoktur. Ne melekler ne de cinler Âdem Peygamber’in bilgisine sahip değildirlere.

Yüce Rabbimiz, melekleri ve cinleri çağırıp Âdem Peygamber'e öğretilen bilgileri sorar. Ne melekler ne de cinler bu sorulara cevap veremezler.

Güzel Rabbimiz aynı soruyu Âdem Peygamber'e sorar. Hz. Âdem, eşyanın ismini ve hakikatini bir bir anlatır. Bu öyle bir bilgeldir ki Âdem Peygamber'e yaratılmış her zerrenin yaratılış sırrı öğretilmiş, zihnine kodlanmıştır. Daha sonraki yıllarda insanlığın yapacağı tüm meslekler, işler ve buluşlar Hz. Adem'in bu bilgeliğinden diğer insanlara aktarılacaktır.

Âdem Peygamber'in bu bilgeliği karşısında melekler ve cinler çok şaşırırlar. Ve Allah'ın emrini duyarlar:

"Âdem'e secde edin!" (Bakara Suresi, 34)

Melekler ve cinler, Âdem Peygamber'e secde ederken, arkalarında secde etmeyen ve bu emirden hoşlanmadığını her hâliyle belli eden biri vardır: *İblis!*

İblisin öz geçmişine bakarsak aslında çok eğitilmiş olduğunu hatta zamanının âlimi sayılabilecek bir bilgide olduğunu görürüz. Ama bilgisi, onu "bilgeliğe" ulaştırmamış, aksine Allah'ın "Yap!" dediğine kafa tutacak bir cahillığe sürüklemiştir. Akılsız şey işte!

Neyse konuyu dağıtmayayım... İblis bacak kadar boyuna bakmadan itiraz eder:

"Ben ondan üstünüm! Beni ateşten yarattın, onu çamurdan yarattın" gibi kıskançlık dolu cümleler kurar. (*Sad Suresi, 76*)

İşte o an, olanlar olur. İblisin adı değişir. Anlamı “düşman” olan bir ismi olur: **“Şeytan!”**

Sonra Allah, şeytanı cennetten kovar:

“O hâlde çık cennetten! Artık kovuldun! Kıyamete kadar rahmetimden uzak kalacaksın!” der. (Sad Suresi, 77-78)

Ve şeytan o meşhur süreyi ister. Der ki: *“Rabbim! O hâlde insanların yeniden diriltileceği güne kadar bana zaman ver. Göreceksin ki, samimi kulların hariç, insanların hepsini yoldan çıkaracağım...”* (Sad Suresi, 79-82-83)

Olayların buraya kadarki kısmını zaten bildiğini düşünüyorum. Gözlerindeki o ışığı gördüm ben. Çok zeki bir çocuksun, bu belli.

Şimdi zekânı gösterebilmen için sana bir soru soracağım?

Hazır mısın, soru geliyorrrrrrr...

“Hangi takımı tutuyorsun?”

“Bunda zekâ gerektirecek ne var? Fenerbahçeliyim.”

“Olmadı. Yanlış cevap!”

“Galatasaray?”

“Yine olmadı.”

“Beşiktaş? Trabzonspor? Başakşehir?”

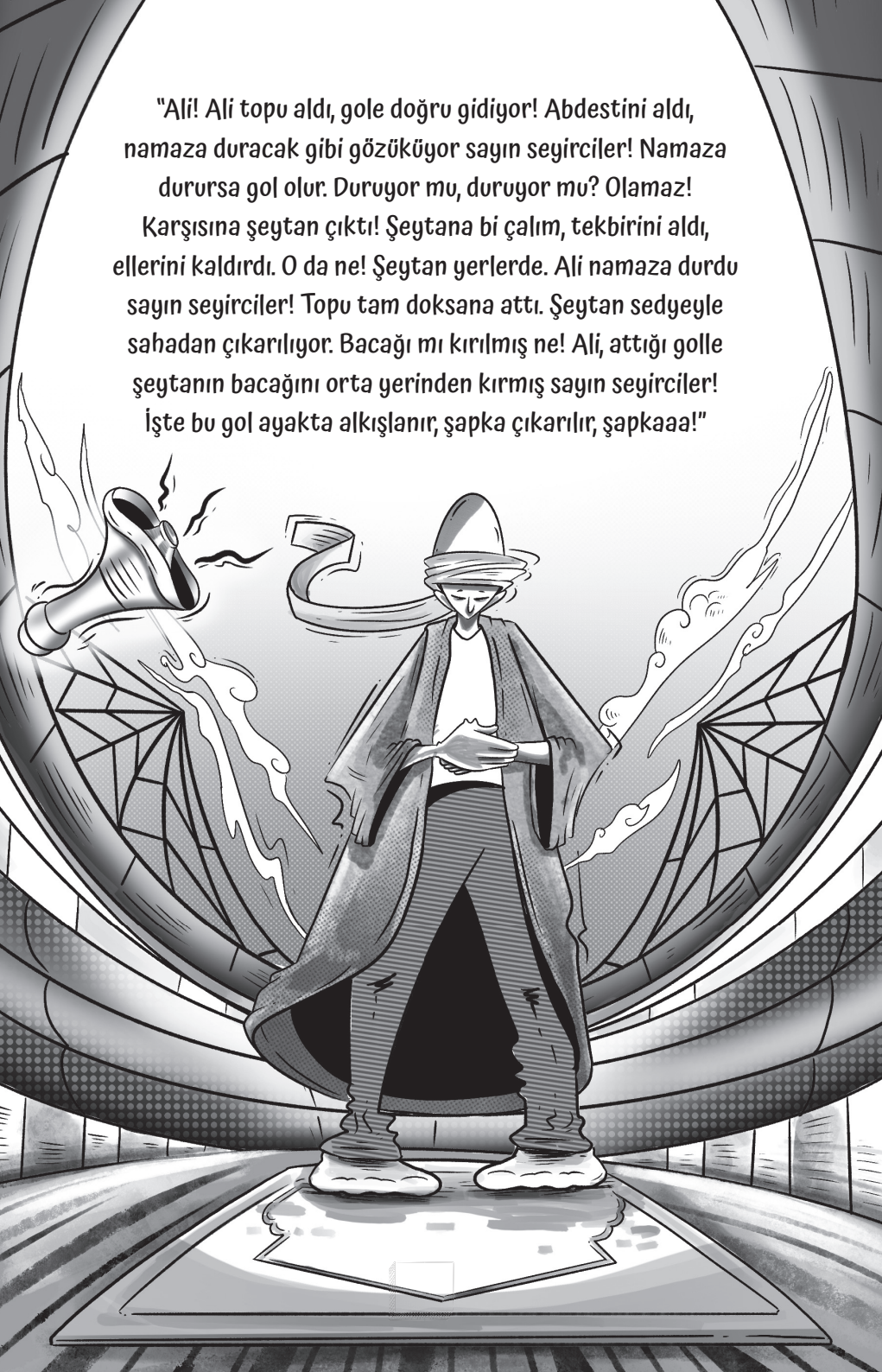
“Hayır, hayır ve hayır.”

“Cevabı buldummmmm! Millî takımlıyım!”

“Hayır, aradığım cevap bu da değil. Ben en iyisi sana şıkları söyleyeyim.”

"Ali! Ali topu aldı, gole doğru gidiyor! Abdestini aldı, namaza duracak gibi gözüküyor sayın seyirciler! Namaza durursa gol olur. Duruyor mu, duruyor mu? Olamaz!

Karşısına şeytan çıktı! Şeytana bi çalım, tekbirini aldı, ellerini kaldırdı. O da ne! Şeytan yerlerde. Ali namaza durdu sayın seyirciler! Topu tam doksana attı. Şeytan sedyeyle sahadan çıkarılıyor. Bacağı mı kırılmış ne! Ali, attığı golle şeytanın bacağını orta yerinden kırmış sayın seyirciler! İşte bu gol ayakta alkışlanır, şapka çıkarılır, şapkaaa!"

Şeytan İdman Yurdu'nun İlk On Birinde Kimler Var?

Ortada bir takım varsa o takımın oyuncuları da vardır muhakkak.

İşte şimdi sana Şeytan İdman Yurdu'nun ezeli transferlerini açıklıyorum.

Şok! Şok! Şok!

Son dakika!

Kalede **"Kibir!"**

Dünyanın en **kötü** kalecisi *Kibir*'dir. Ne zaman İyilik Gücü gol atmaya çalışsa devreye girer. "Sen şahane-sin! Mükemmelsin! Her şeyi en iyi sen yaparsın! Herkes kötü, bir sen iyisin!" cümleleriyle İyilik Gücü'nün golüne engel olur. Sevabını siler süpürür. Bu yüzden Şeytan İdman Yurdu'nun kalesini takımın ilk gününden itibaren *Kibir* korur.

Şimdi gelelim defanstaki **üç kötüye...**

Kibrin bir numaralı dostları, İyilik Gücü takımının yegâne düşmanları, üç arkadaş olarak yan yana defansta yer alırlar: **"Dedikodu, Gıybet ve Haset!"**

Dedikodu, başkasının hatalarını fark ettirir. "Ay bak komşunun kazı aslında tavukmuş. Bunu herkese anlatmalısın" der. Gıybet de ona arkadaşlık eder. Beraberce kötülüğü

sağa sola yayarlar. Bu iki kötüyü en çok Haset destekler.
“Allah neden ona şunu bunu vermiş ki? Bana versin! Onda olmasın bende olsun” diyerek İyilik Gücü'nün enerjisini emer.
Orta sahada **Yalan, Riya ve İftira** arziendam eder.

Şeytan İdman Yurdu, bu üç kötü güçle atağa geçip forvetlerine pas verir ve gole gitmek ister.

Ve ön ikili: **“Hırs ve Açgözlülük!”**

Bu iki kötü arkadaş hiç doymaz, sürekli gol atmanın peşinde koşar, “Her şey bende olsun. Hep benim olsun. Başka kimsede olmasın, başka kimse doymasın!” der.

Ve kötülük topu, Şeytan İdman Yurdu’nun ezeli forvetlerine gider: **“Şirk ve Şikâyet!”**

Şirk; “Benim Rabbim sadece Allah değildir. Benim başka Rablerim de var. Allah’a ibadet eder gibi ibadet ettiğim, O’nu dinler gibi koşulsuzca dinlediğim, O’nu sever gibi sevdiğim başka şeyler de var” demektir.

Aman Allah korusun; Şirk forveti sahaya girerse İyilik Gücü’nün gol atma ihtimali çok düşük olur. Çünkü Şirk’in olduğu yerde iyilik olmaz. Küser gider. Oyun dışı kalır.

Diğer kötülük forveti ise **“Şikâyet”tir.**

Yani şükürsüzlüktür. Tüm nimetleri yaratan Rabbine teşekkür etmemek, onun yerine “O niye böyle, bu niye şöyle?” diye sürekli Şikâyet etme hâlidir. Ve çokkkkk kötü bir forvettir.

İşte namaz, bizi tüm bu kötülerden koruyan, İyilik Gücü takımının resmî sponsoru olan bir kalkan gibidir.

Namaz **Kibir** kalecisine tam doksandan gol atar; çünkü insan Allah “Secde et!” dediği için başını secdeye koyar. Şeytanın “Ben üstünüm” kibinden uzaklaşır. Başını Rabbinin önünde tevazu ile eğer.

Namaz; **Dedikodu, Gıybet ve Haset** defansını deler geçer; namazda defalarca “Sübhanেকে” diyen insan tek kusursuz olanın Rabbi olduğunu, diğer tüm insanlar gibi kendinin de kusurlu olduğunu fark eder. Başkalarının hatasıyla, eksiğiyle uğraşmaz. Kimseyi üstün ya da büyük görmez.

Namaz; **Yalan, Riya ve İftira** üçlüsüne çalım atıp geçer; günde beş vakit Rabbinin huzurunda duran insan bu hâllerde bulunmanın ağırlığını almaz üstüne. Olduğu gibi davranmaya gayret eder, “kul” olduğunun bilinciyle hatalarından ders alır, yoluna devam eder.

Namaz; **Hırs ve Açgözlülük** girdabına düşmeden ceza sahasına girer; “Hep bana, hep bana!” demenin anlamsız olduğunu, dünyanın bir sonu olduğunu, biriktirmenin önemsiz olduğunu fark ettirir.

Namaz; **Şirk** forvetini saha dışına iter, insan her namaz kıldığında “Allah’ım ben senin kulunum. Bu yüzden yalnız Sana ibadet eder, yalnız Senden yardım isterim” demiş olur. Şirk forveti maç dışı kalır.

Namaz **Şikâyet** oyuncusunu ofsaytta bırakır. Çünkü her namaz bir şükürdür. İnsanı, insan olarak yaratan güzel Rabbimize bir teşekkürdür. İnsan hasta da olsa, yoksul da kalsa, belki zor zamanlardan geçse ya da sıkıntılar da yaşasa namazını bırakmaz. Böylece Rabbine, “Güzel Allah’ım bana verdiğin ömrü, bana verdiğin şekilde, tam da bana verdiğin hâliyle çok seviyorum. Yaşadığım her an için Sana teşekkür ediyorum” demiş olur.

Hadi, o zaman ser seccadeni, geç Allah'ın huzuruna,
dua et Rabbine!

İyilik Gücü takımı namazla atağa geçsin, gol üstüne
goller atsın, ömür maçını hep o kazansın diye.

Peki Rabbimiz, Şeytanı Neden Yarattı?

“Her şey iyi güzel de Rabbimiz şeytanı neden yarattı?”

“Yani sonuçta şeytan olmasaydı, cehennem de olmazdı.”

“Hatta belki dünyaya bile gelmemize gerek kalmazdı.”

“Cennette gül gibi geçinip giderdik.”

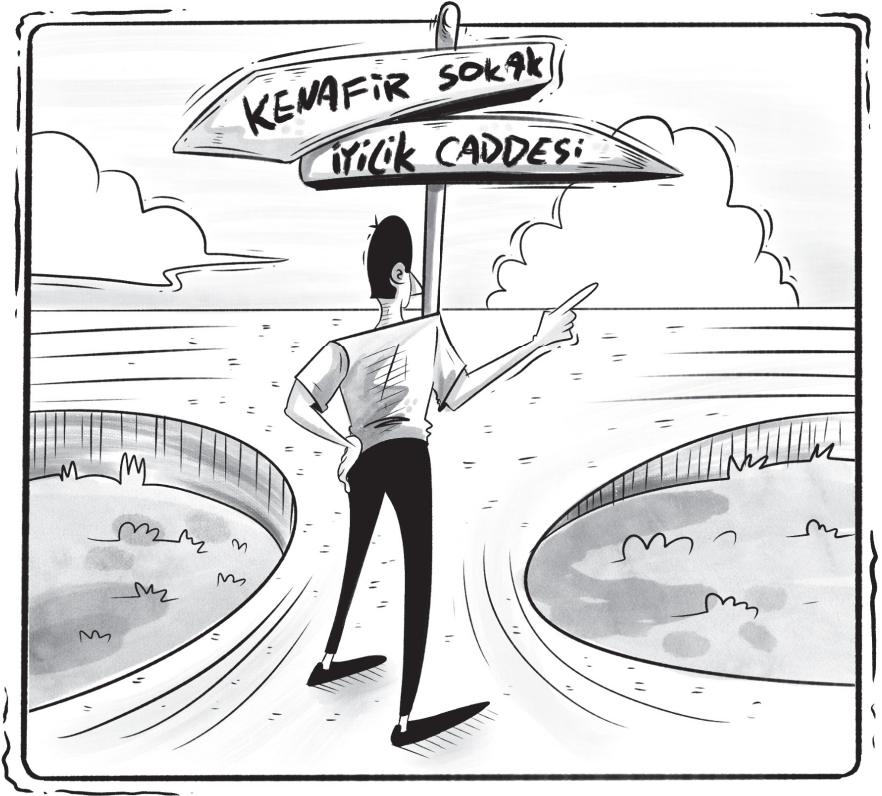
“Şeytan İdman Yurdu takımı hiç var olmazdı böylece” diye düşünüyor olabilirsin.

Bu düşünceler de bizi şu gerçeğe getirir: Aslında Allah (c.c.) şeytanı -yani kötülüğü- değil, “seçme hakkını” yarattı. Ki biz bu hakka *cüzi irade* diyoruz.

Şöyle anlatayım:

Âdem Peygamber’in yaratılış kissasını tekrar hatırlayacak olursak; şeytan her şeyin başında “şeytan” değildi. İlim irfan sahibi, çok bilgili, kerli ferli bir varlıktı. Ta ki Allah’ın emrine karşı gelene, böbürlenip “Ben ondan daha üstünüm. Ona secde etmem!” demeyi *seçene* kadar! Yani Allah, şeytanı “şeytan olarak” yaratmadı, iblisin emre uyup uymamayı “*seçme hakkını*” yarattı.

İblis de akılsızlık etti ve Rabbinin emrine uymamayı *seçti*, böylece düşman adını alıp şeytan oldu. Tercihinin sonucunu yaşadı.

“Ama ben insan olmayı seçmedim ki? Allah beni böyle yarattı. Belki ben seçme hakkı istemeyecektim. Böylece melekler gibi hep cennette olurdum, ühü ühüüüü!”

Öncelikle bilmelisin ki, sen insan olmayı seçemezdin. Çünkü yoktun!

Allah'ın bize “İnsan olmak mı yoksa hayvan olmak mı istersin?” diye sorabilmesi için önce bizi yaratması gerekirdi. O zamanda zaten yaratılmış ve bir şey olmuş olurdun. Hiç yaratılmamış, ortalıkta tek bir zerresi bile olmayan, “yok” olan birine tercihi nasıl sorulur ki?